

i Frustuna att systemen var gift med samme Anders Gabrielson, som tillika med henne lemnat qvitto på arfvets emottagande, och slutligen den 3 April 1868 betyg af Pastor i Vestra Vingåker, att den vid Gatetorp år 1859 aflidne Anders Olsson är samma person som omtalas i det af Prosten Nyqvist i Björlunda utfärdade betyg.

Dels i original, dels i afskrift bifogas: Häradsrättens utslag, qvitto å arfvets utbetalande till den aflidnes syster och svåger, samt trenne ifrån olika församlingar utfärdade prestbetyg, alla så öfverensstämmande att deraf tydligt ådagaläggas, att något svek icke blifvit begånget i afsigt att undandraga Kronan sin rätt, utan att rätter arfvinge kommit i besittning af arvet. Till ursäkt för att arfvingen icke anmälde sig förr än som skett, torde vara nog fästa uppmärksamheten derpå, att det ej kunde ske förr än kännedom händelsevis erhöles om brodrens död; ty ingen kan väl fordra att en fattig torpare skall hålla allmänna tidningar? hvadan jag hyser så mycket större förhoppning om bifall till min motion, att

Riksdagen måtte afstå Kronans på Oppunda Häradsrätts utslag grundade rätt till danaarf efter Skomakaren Anders Olsson i Gatetorp till förmån för hans syster Catharina Olsdotter i Backen, Frustuna socken.

Stockholm den 27 Januari 1869.

A. W. Uhr.

N:o 50.

Af Herr **Magnus Svensson**: *Om ändring i 26 kap. 4 § Byggningsbalken, angående byggande af tingshus.*

Uti vår ännu gällande lag 26 kap 4 § Byggningsbalken heter det: Tingshusbyggnad skall hvart härads bygga efter gårdatal, hvarjemte i slutet af § stadgas: För denna byggnad vare ingen fri utan sätes- och ladugårdar, afhysta rå- och rörshemman, så ock preste- och klockarebol. — Undantaget för adelns sätesgårdar kunde försvaras på en tid, då denna sam-

hällsklass egde sitt forum utslutande vid Hofrätterna och sålunda under den tiden icke var i behof af tingshus. Enär den satsen, att alla böra vara lika inför lagen, allt mer och mer gör sig gällande, har man högsta anspråk på att alla, som ega skydd af lagen, böra bidraga till densammas upprätthållande, och bör derföre vara en oafvislig fordran på dem, som af en eller annan orsak varit befriade från prestationer, att i likhet med öfrige bidraga till densammas fullgörande, deribland skyldigheten att bygga tingshus och fängelse.

Af dessa anförda skäl får jag vördsammast föreslå:

Att 4 § i 26 kap. Byggningsbalken får den förändrade lydelsen, att alla inom häradet efter fyrktal blifva skyldiga att i byggande och underhåll af tingshus och fängelse delta.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1869.

Magnus Svensson,
från Skaraborgs län.

N:o 51.

Af Herr **C. J. Kjellman**: *Om sådant tillägg i gällande jagtstadga, hvarigenom förbud meddelas mot utsättande af snaror eller giller till villebråds fångande.*

Kongl. Jagtstadgan den 21 Oktober 1864 afser visserligen det nyttiga villebrådets förökande och fredande, men en omständighet, hvarförutan hela ändamålet med jagtstadgan är förfeladt, är den, att förbud mot snarors och gillers begagnande icke är föreskrifvet eller bestämdt. Så länge sådana medel att tillägna sig villebråd äro tillättna, är den nya jagtstadgan snart sagdt ändamålslös. Unga och gamla i vissa trakter sysselsätta sig oupphörligt under hela hösten med att utsätta hundradetals, om icke tusendetals